

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

Balanç dels cent primers dies com a presidenta del Parlament

Palau del Parlament, 22 de juny de 2021

Hola, molt bon dia; gràcies per ser aquí. El 12 de març vaig ser escollida presidenta del Parlament. Aquest cap de setmana, doncs, ha fet just els cent dies des que se'm va fer confiança per presidir la cambra que encarna la voluntat sobirana del poble de Catalunya.

Durant el temps relativament curt que fa que em dedico a exercir responsabilitats polítiques –i des del primer dia que, anteriorment, vaig començar a exercir activitats públiques–, he fet sempre de la rendició de comptes la meva principal via per retornar a la ciutadania la confiança que m'ha atorgat o que m'ha estat delegada, i és amb aquest esperit que comparec avui per fer balanç de la meva tasca durant aquests tres mesos i uns dies que fa que exerceixo el càrrec.

L'inventari inclou gairebé una seixantena d'audiències, l'organització i la participació en una norantena d'actes i les quinze visites territorials que he fet arreu del país. L'activitat parlamentària s'ha concretat en vuit sessions plenàries, vint reunions de la Mesa i la constitució de vint-i-una comissions. Aquest és el balanç, si ho volen, numèric, i per tant exacte, però incomplet, perquè, a banda d'explicar què fem, els servidors públics tenim l'obligació d'explicar per què ho fem. I han estat cent dies d'un aprenentatge constant que he combinat amb una intensa activitat inherent al paper que crec que el Parlament ha d'exercir.

Durant el discurs de presa de possessió vaig explicitar la voluntat que aquesta fos una institució oberta, i per això n'hem obert les portes. Així, a banda de la tasca parlamentària, que és lògic que per la seva naturalesa té una major repercussió pública, he destinat els meus esforços a prendre directament el pols als sectors que han estat més directament afectats per la pandèmia de Covid-19. Així, m'he reunit amb representants del món sanitari, el Col·legi de Metges, el Col·legi d'Infermeres, el Col·legi de Farmacèutics, investigadors biomèdics, caps d'unitats dels principals hospitals de Catalunya, també amb representants de l'àmbit de la salut mental; amb representants del tercer sector, amb entitats i institucions que han esdevingut l'escut que ha intentat atenuar els estralls de la crisi social que la crisi sanitària ha provocat;

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

amb representants del món econòmic, les patronals, els sindicats, les cambres, el comitè d'empresa de Nissan; amb representants del món acadèmic, encapçalats pels rectors de les dotze universitats catalanes, i també amb representants de sectors especialment limitats, amb la seva activitat directament afectada aquests darrers mesos, com poden ser el món de la cultura o el de l'esport.

Aquesta obertura de la institució a la societat sempre és aconsellable i necessària, però és obligada i indispensable en l'actual context d'incertesa sanitària, d'incertesa econòmica, d'incertesa social, d'incertesa política i d'incertesa democràtica, un context en què el Parlament ha de conèixer tot allò que la societat reclama.

Sempre he defensat aferrissadament una manera de fer política basada en el fet d'escoltar la gent, que és la manera més directa de copsar les seves inquietuds, necessitats, problemàtiques i propostes. I, de fet, ha estat gràcies a aquestes audiències que puc, o podré, fer d'altaveu de les peticions que he rebut perquè els grups parlamentaris puguin iniciar els tràmits que han de poder fer efectives normatives o mesures concretes. És necessari que tots els debats que tenen lloc a la nostra societat siguin recollits pel Parlament i que els diputats coneguin tot allò que la societat els reclama. Els debats a l'hemicicle no poden condicionar el dia a dia de la gent. És el dia a dia de la gent el que ha de condicionar els debats a l'hemicicle.

Només a tall d'exemple citaré la proposta que ja vaig fer en aquesta mateixa sala acompanyada de tot d'investigadors científics, també de l'àmbit universitari, que em van traslladar, i la vam exposar conjuntament, la conveniència d'impulsar una llei de la ciència. O, per exemple, l'observació que em va traslladar el Banc dels Aliments, que paga en concepte d'IVA uns diners que es podrien destinar a adquirir productes que els seus usuaris necessiten. La xifra és demolidora: paguen 370.000 euros en concepte d'IVA, que, per exemple, es podrien utilitzar per adquirir 800.000 litres de llet. Tenen aquests càlculs fets, i per tant és obligació nostra donar resposta a aquestes necessitats més immediates, en aquest cas de caràcter alimentari, de la nostra societat.

I aquesta voluntat, gairebé diria aquesta obsessió, per garantir que el Parlament sigui una institució oberta a la societat i que no quedi tancada en ella mateixa l'he mirat també de traduir en la plena disposició a participar en activitats i a visitar institucions, entitats, associacions, empreses i organismes, i també a fer que mitjançant la presidència, o la seva delegació, el Parlament sigui present a tots els racons del país, des de l'Institut Verdaguer, just aquí creuant el parc de la Ciutadella, que vam visitar

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

–vaig voler anar a saludar la seva directora i l'equip directiu, perquè segurament el fet de conviure amb nosaltres en aquest espai els genera algunes molèsties, i convidar-los a participar en la vida, en les activitats, del Parlament–, fins a Trepç, per exemple, on em vaig desplaçar per acompanyar la flamant guanyadora del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, però on vaig aprofitar també per conèixer projectes solidaris, com la magnífica feina que fa el centre Alba Jussà.

Però el Parlament també ha de ser una institució oberta de portes endins. Amb independència de qui el presideixi, el Parlament el fan funcionar totes i cadascuna de les persones que hi treballen, que també tenen neguits, que també tenen aspiracions, que també tenen reivindicacions. Per això, durant aquests primers cent dies m'he reunit amb tots els caps d'unitat amb el mateix objectiu: copsar les necessitats d'aquestes unitats i analitzar com podem contribuir a millorar-ne el funcionament, que és, naturalment, la manera de contribuir a fer funcionar millor el Parlament.

I és fruit d'aquesta feina d'escoltar i contrastar que, un cop completada l'anàlisi, aquesta mateixa setmana he plantejat a la resta de membres de la Mesa el relleu de la figura del secretari general i el nom de la persona que ha d'ocupar la plaça vacant de lletrat major, dos càrrecs estratègics en l'organigrama intern del Parlament que seran ocupats per la lletrada Esther Andreu i pel lletrat Miquel Palomares. Són canvis que ja hem aprovat en la reunió de la Mesa d'aquest matí i que tindran efecte a partir de l'1 de juliol.

L'altre gran apartat de la meva responsabilitat com a presidenta ha estat, òbviament, la direcció de la tasca parlamentària. I, d'entrada, constatem que la vida al Parlament de Catalunya és intensa, és dinàmica. En aquests primers cent dies hem assistit a la substitució de dos membres de la Mesa i hem vist també com la conformació recent del Govern de la Generalitat ha comportat el comiat d'alguns diputats i l'entrada de nous que n'han ocupat els escons.

En aquest capítol de la tasca parlamentària em remeto igualment a les meves paraules durant la presa de possessió, en què vaig exhortar els diputats a encarar aquesta legislatura amb l'ànim de treballar per recuperar la dignitat d'aquesta cambra i concedir-li la rellevància política que li pertoca com a seu de la sobirania del poble. Així, el meu compromís ha estat, i és, el de mantenir els drets de tots els diputats d'aquesta cambra, que és naturalment la manera de preservar els drets dels seus electors. I el principi amb què he actuat per assolir aquest objectiu és que al Parlament s'hi ha de poder, s'hi pot, parlar de tot, però no s'hi pot dir de tot. És per

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

això que aquesta presidència garanteix als diputats d'aquesta cambra que no tenen més limitacions que les que imposa el Reglament i les que dicta la democràcia. En aquest sentit la meva determinació és absoluta. No he accedit a la presidència del Parlament buscant comoditat personal, em sembla que ja ho he demostrat. I, tristament, la millor prova d'aquest fet és que ja s'han tramitat a la Mesa quatre reprovacions i s'han anunciat dues querelles en contra meva per haver permès el vot del diputat Lluís Puig. Em sembla insòlit que això passi en un estat democràtic, o que es diu democràtic, però jo no defalliré en la meva obligació de preservar els drets bàsics dels diputats, que en aquest cas es tradueixen en un fet ben simple: un diputat, un vot.

Amb aquesta mateixa determinació miro de conduir els debats parlamentaris amb un esperit tolerant amb la diversitat i la discrepància però implacable amb els discursos amarats de xenofòbia, de racisme, de masclisme o de qualsevol altra forma d'opressió dels drets fonamentals de les persones. És per això que he hagut d'esgrimir diverses vegades el Codi de conducta dels diputats al Parlament.

Abans he fet esment del Reglament, que regula el funcionament de la cambra, i voldria reiterar el meu compromís d'actualitzar-lo. Som al 2021, però en molts aspectes no tenim un parlament del segle XXI. Per això convido els grups parlamentaris a reformar tots els aspectes que impedeixen que aquest sigui un parlament capdavanter en les normes que en regulen el funcionament, tant des del punt de vista tecnològic com des del punt de vista legislatiu i democràtic, i amb el mateix esperit els insto a treballar per un parlament exemplar, transparent, auster i íntegre. Les normes sempre es redacten en contextos determinats, i els contextos evolucionen, de manera que les normes també han d'evolucionar. L'exemple més clar el tenim amb la qüestió del vot telemàtic, però també amb el Pla d'igualtat, que ha de regir l'organització i el captament de tots els qui treballem al Parlament.

He parlat fins ara del meu paper institucional, però també m'agradaria incloure en aquest balanç un component més de caràcter polític. El dia que vaig accedir a aquesta presidència ja em vaig entretenir a explicar els motius pels quals la vaig prioritzar, tot i que l'objectiu amb què m'havia presentat a les eleccions era el de presidir el Govern de la Generalitat. Passats aquests primers cent dies em reafirmo en el convenciment que va impulsar aquella decisió, el convenciment que des del Parlament puc contribuir a fer possible l'objectiu col·lectiu que aquesta legislatura marqui un punt d'inflexió en l'avenç cap a la independència de Catalunya. Si algú, doncs, va voler veure, o li va convenir interpretar, que amb aquella decisió

PARLAMENT DE CATALUNYA

Laura Borràs i Castanyer
Presidenta

m'apartava de la feina en pro de la independència del meu país, tinc el plaer de recordar-los que m'hi sento més implicada que mai. Lluny de retirar-me d'aquesta lluita, presideixo la institució que, juntament amb la mobilització de la ciutadania, ha de fer possible avançar cap a la plena llibertat nacional. Sé que la gent hi és, i la gent ha de saber que hi som. Se'ns ha volgut portar a un fals debat entre gestió o independència. Presideixo el Parlament més independentista de la història, i jo, personalment, també soc més independentista ara que no abans de la pandèmia, perquè la pandèmia ens ha demostrat que és imprescindible disposar de totes les eines, de tots els recursos i de la plena capacitat de decisió per defensar la prosperitat, la salut, la vida, en definitiva, de les persones.

És cert que no serà senzill, però el poble de Catalunya persisteix en els seus anhels de llibertat, malgrat que l'Estat espanyol persisteixi també en la seva aposta per judicialitzar la política. Per això, davant la imminència de l'arribada dels indults als presos polítics de l'U d'Octubre, celebro aquesta mesura, que contribuirà a posar fi al patiment de nou persones justes i de les seves famílies i que ha de ser el punt de partida per a una solució política al conflicte polític que Espanya manté amb Catalunya, una solució que ha de tenir molt en compte l'estirada d'orelles que ahir el Consell d'Europa va fer a l'Estat espanyol, que li demanava, a més dels indults, el retorn dels exiliats i la fi de la repressió, una solució que ha de ser plenament democràtica i que, per tant, només pot passar pel reconeixement de l'exercici del dret a l'autodeterminació i l'amnistia. És una qüestió d'estàndards democràtics.

Cent dies, i amb això concloc, poden ser molt temps o poc temps. En el meu cas ha estat prou per fer feina i posar fil a l'agulla a la molta que encara falta per fer. Treballo cada dia preguntant-me si el que faig avui ens acosta al lloc on voldria que fóssim demà, i així perseveraré en la feina a partir d'ara.

Moltes gràcies. Soc a la vostra disposició per si voleu fer preguntes.